

Llavors vàreig explicar a aquella mare la regla que jo seguia, advertint-li que no era una mera exigència meva, sinó un desig d'inculcar bons costums d'ordre als petits per a desenrotllar bé el seu caràcter.

Tots els nens són capriciosos i fins a voltes malintencionats, i aleshores és ben difícil de saber com se'ls ha de tractar amb justícia i prudència.

Un dia, estant jo enfeïnada, va tornar de jugar pel jardí la meva petita. Jo crec que sentia cansanci i tenia gana; però ella mateixa no s'explicava el perquè se sentia molesta. Comença a posar-se inconseqüent ajeguent-se per terra, cridant i espernegant i dient picardies.

Jo estava sorpresa i no sabia de quina manera tractar-la davant de la seva estranya conducta. Al principi fingí no advertir-ho, però ella insistí. Li vàreig fer algunes preguntes amb to carinyós, però semblava avivar-se la flama. Jo estava enfeïnadíssima, tenia calor, em sentia fadigada i em comencava a molestar la manera de procedir de la meva filleta. Adhuc això, vaig poder donar-me compte tot seguit de què si jo no sabia dominar-me lògicament no podia esperar que una nena de cinc anys es dominés. Així, doncs, vaig reflexionar sobre el que havia de fer, i per fi vaig anar a la meva nena, vaig aixecar-la i la vaig portar a una cadira on ens sentàrem totes dues, o, millor encara, ens hi deixàrem caure, doncs no era cosa fàcil portar el pes d'aquella criatura que no acabava de protestar, de plorar i d'espernetegar. No vaig dir-li una paraula, reduint-me tan sols a acariciar-la calmadament. Després d'un cert temps i mentre acabava de plorar, vaig cantar amb veu baixa i quasi es va adormir. Aleshores vaig poder donar-me compte de què la causa de tot allò era que estava esgotada pel cansanci, felicitant-me de no haver-me deixat dur per l'enuig. Després de poc temps, sopàrem i la nena anà a dormir; descansà durant unes hores, refé les seves energies gastades i acallà els seus nervis. Passat aquest fet no s'han tornat a repetir tals manifestacions.

Jo crec que una paraula d'encoratjament o de lloança és de molt major eficàcia que una reprensió, i això es descobreix observant tan sols les mirades d'agraïment que en aquestes ocasions llencen els petits i vius ulls infantils.